

Independència i globalització

Pere Miret. Economista. Membre de la sectorial d'Economia de l'ANC.
Article original en anglès publicat a Catalonia Today el març del 2016

“Actualment hi ha un desencaixament entre l'economia global i les institucions de l'Estat espanyol pel que fa a l'economia catalana. La independència de Catalunya representa una reorganització de les institucions polítiques per a desenvolupar el potencial de l'economia catalana.”

En una època de globalització i integració dels mercats hom es podria preguntar si té sentit plantejar la creació d'un nou estat des del punt de vista econòmic. Pot semblar paradoxal, però no hi ha dubte que sí que té sentit, almenys en el cas de Catalunya. Vegem-ho.

En el segle XXI, en una altra onada globalitzadora, ens trobem que el mercat interior perd importància, ja que és més fàcil i arriba a ser eficient comprar i vendre productes i serveis a qualsevol país del món. Això facilita el desenvolupament dels països petits, que solen tenir una economia més oberta als intercanvis exteriors. D'aquesta manera, a la Unió Europea els dos estats membres amb la *renda per capita* més alta són països petits (de menys de deu milions d'habitants): Luxemburg (0,6 milions d'habitants) i Dinamarca (5,7 milions d'habitants). Bé, Catalunya té 7,5 milions d'habitants.

Òbviament, hi ha altres factors que contribueixen a una *renda per capita* alta. Però, en tot cas, la dimensió del país no és un obstacle important. La variable fonamental és la competitivitat econòmica, que al seu torn depèn de molts factors. En aquest sentit els països petits tenen alguns avantatges, ja que són més flexibles i es poden adaptar més ràpidament als canvis dels mercats. D'altra banda, es poden gestionar millor, amb una major proximitat als ciutadans i amb menys burocràcia.

Un factor bàsic de la competitivitat són les institucions. Evidentment, l'economia catalana es desenvolupa dins del marc del mercat únic europeu regulat per les institucions europees. Però no per això el paper de les institucions estatals deixa de tenir la seva importància. Per exemple, la inversió en infraestructures és molt important per al potencial de creixement a mitjà i llarg termini. I el model radial de comunicacions del centralista Estat espanyol perjudica clarament el desenvolupament de l'economia catalana. Igualment, la política energètica que realitzen els governs espanyols comporta uns costos de l'energia que disminueixen sensiblement la competitivitat de les empreses catalanes.

En general la política econòmica espanyola no afavoreix les empreses catalanes, més aviat hi va a la contra. Això ha estat així des que Catalunya va iniciar la revolució industrial en la primera meitat del segle XIX. Aquest és el

principal motiu que explica per què actualment a Catalunya gairebé no hi ha grans empreses. Malgrat que la mida de les empreses té la seva importància en un mercat global per les possibles economies d'escala, les empreses catalanes s'han espavilat prou per a exportar bona part de la seva producció. És clar que l'augment de la dimensió de les empreses catalanes facilitarà el seu desenvolupament. Però això serà molt més fàcil amb un Estat català que els vagi a favor i no a la contra. Una República catalana que posi en marxa una política econòmica adequada a l'estructura de l'economia catalana pot facilitar molt l'impuls de l'economia catalana. Al mateix temps, també podrà dinamitzar les exportacions de les multinacionals instal·lades a Catalunya amb la realització d'infraestructures necessàries com el pendent corredor Mediterrani.

Actualment hi ha un desencaixament entre l'economia global i les institucions de l'Estat espanyol pel que fa a l'economia catalana. La independència de Catalunya representa una reorganització de les institucions polítiques per a desenvolupar el potencial de l'economia catalana. D'aquesta forma, no sols millorarà l'economia catalana, sinó també la de les regions pròximes, i en conjunt l'economia europea.